

Ootasime teid, kallid õpilased, niiii väga!

Sisukord:

Elu Austraalias	2
Hea mõte sai teoks	3
Algklasside sügislaager	3
Mina arvan, et...	4
Mereröövliid on olemas	5
1. poolaasta üritused	6
Viimane esimene koolipäev	7
Kullamaa Keskkooli spordirekordid	8
Õppeekskursioon Tallinna	8

Meie vilistlane Jaan Rohula muljetab Austraaliast (pildid autori erakogust)

Mõte Austraaliasse minna oli juba kooliajal. Aastaid hiljem sai mõte teostatud. Huvi oli maailma näha ja veidike proovida teistsugust elu elada. Austraaliasse jõudsin esimesel aprillil 2013. Alguses oli kõik uus ja võõras, aga siiski väga põnev. Esmalt oli vaja teha pangakaart, muretseda kohalik telefoninumber ja et ametlikult tööle saada, oli vaja taotleda TFN number (Tax File Number), mille abil tööandja sinu pealt makse maksab. Esimesed 10 kuud elasin Lääne Austraalias, Perthis.

Esimene nädal oli tutvumisenädal, sõbrad sõidutasid meid ringi ja olid palju abiks. Kauaks ei saanud nüisama logelema jääda ja pidi hakkama tööd otsima. Algul käisin mööda restorane, kohvikuid ja pubisid ringi, astusin sisse, tutvustasin ennast, ulatasin oma CV ja küsisin, kas neil on pakkuda tööd. Päevas jagasin keskmiselt 20 CV-d. Kõik suuremad ostukeskused sai samamoodi läbi käidud. 31. arillil sain telefonikõne ning uuriti, kas otsin endiselt tööd. Töökohaks oli restoran/baar suures ostukeskuses. Järgmisel päeval käisin vestlusel ja paar päeva hiljem alustasin tööd. Oli suur kergendus, kui oli olemas kindel töökoht. Alguses oli väga raske inglise keelega harjuda, paar nädalat hiljem oli kõik juba palju parem. Kui olin nädala tööl olnud ja oli oodata esimest palgapäeva (üldjuhul makstakse palka nädalate kaupa), oli pettumus kui suur, kui selgus, et palka makstakse seal restoranis iga kahe nädala tagant. Kuna rahaline seis ei olnud enam kiita, siis pidi selle viimase nädala veel kuidagi hakkama saama. Oma viimase raha kulutasin bussipiletile, et minna tööle, kui poleks sellel päeval palka saanud, oleks pidanud jala koju tulema (8 km). Õnneks oli sellel päeval palgapäev siiski. Kohalikud inimesed käivad palju väljas söömas, olenemata päevast ja kellaajast, igal õhtul oli meil restoran kliente

täis ning tööd oli palju. Selles restoranis töötasin kokku viis kuud.

Kui aprillis Austraaliasse saabusin oli siin suvi just lõppemas aga sai veel viimaseid soojasid ilmasi nautida. Talv oli kohalike jutu järgi viimase kümne aasta külmema olnud. Päeval oli soe (18 kraadi), aga öösel oli külm (0-8 kraadi) ja sadas palju vihma. Enamustes majades kütet ei ole ja majad meenutavad pappkarpe, mis sooja ei hoi. Enamus austraallasi on väga lahked ja sõbralikud. Elu siin on kuidagi stressivabam, kui seda on Eestis. Inimesed saavad palka korra nädalas ja tullakse uue palgapäevani kenasti välja. Mina olen saanud lubada endale asju, millest Eestis vaid unistasin.

Vaba aega väga palju ei ole, kui tahad täiskohaga tööd teha. Aga kui on vabad päevad, siis on hea linna peale minna, kinos käia, lubada väljas söömist, pidudel käia. Vahest on mõnus sõpradega kuskile väljasõidule minna ja grillida näiteks vabas looduses, linnast väljas. Siin on väga populaarsed avalikud grillimiskohad. Grillid on väga korralikud ja puhtad, inimesed koris-

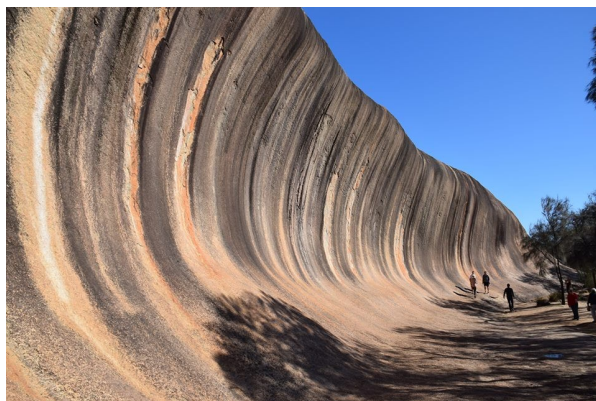
tavad enda järelt ja ümberringi hoitakse puhtust.

Mul läks õnneks ja otseselt kuskil farmis puuvilju korjama ei pidanud, et saada teise aasta viisa. Mina töötasin viljalõikuse hooajal suures ettevõttes, mis tegeleb põllumeestelt vilja kokkuostmisega. Minu töö oli rekkaid juhendada, kui autojuhid vilja maha laadima tulevad. Väga lihtne töö ja hea raha. Ainuke miinus oli, et tööriieteks olid turvasaapad, pikad püksid, pikkade varrukatega pluus, turvapillid ja müts. Kõige soojem ilm oli 45 kraadi. Et teise aasta viisat taotleda, pead tegema 88 farmipäeva. Mina töötasin seal viljafirmas 3 ja pool kuud.

Kui teise aasta viisa oli 2014. aasta veebruaris käes, lendasin Brisbane'i. Seal elasin koos viie Tshiili noorega ja eesti keelt rääkisid paar korda nädalas. Elasin kaks ja pool kuud Gold Coastil, Surfers Paradieses. Elu oli seal mõnus, rand oli 500 m kaugusel, majas oli basseini, saun, tenniseväljak ja kõik eluks vajalik 5 minuti

kõndimise kaugusel. Kuna Gold Coastil oli sellel ajal talv ja täiskohaga tööd oli raske leida, elasin idakaldal ainult kaks ja pool kuud. Turismihooaeg on seal suvel ning talvel nii väga lisatööjõudu ei vajata.

Otsustasin tulla tagasi Lääne Austraaliasse. Esimese asjana ostsin endale uue auto (vana auto pidin idakaldal maha müüma). Ühtlasi olin eelnevalt suhelnud ühe tööagentuuriga, kes otsib „seljakotiränduritele” tööd, kui auto oli olemas, saatsin neile meili, et olen avatud kõikidele tööpakkumistele ja valmis lähiajal tööle asuma. Järgmisel hommikul sain kirja vastu, et neil on midagi mulle pakkuda-töö väike linna hotellis, 250 km kaugusel Perthist. Ega mul midagi valida polnud ja võtsin esimese töö vastu. Minu tööks oli kokkata hotelli köögis (kokandus ongi mu õpitud eriala). Köögis töötasin üksinda, abiks veel paar tüd-

rikut, kes tegelesid teenindamise poolega. Pidin töötama ainult öhtusöögi ajal, mil keskmiselt oli 15-25 tellimust. Kõige kiirem öhtu oli mul 73 tellimust. Linn oli aga väga väike, võib isegi võrrelda Kullamaaga ning ümberringi oli palju farmereid. Kuna seal linnas olid veel mõned „seljakotirändurid” nii Inglismaalt kui Saksamaalt, siis vaba aja veetsime üldjuhul koos. Nüüdseks on meist saanud head sõbrad ja kui tagasi kodus oleme, on plaan üksteist külastada.

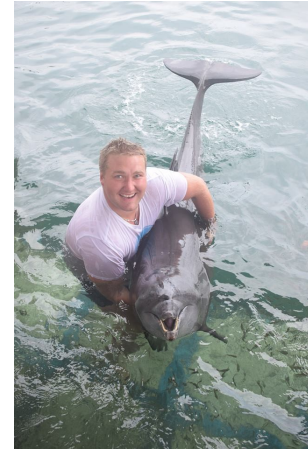
Loe edasi lk 7

Austraalias elades on mul algusest peale olnud plaan puhkus Bali saarel veeta. Selle aasta augustis lendasimegi koos sõbraga Balile. Bali on ilus ja avastamisväärt saar, inimesed on väga lahked, ilmad on ilusad ja soojad. Liikluskultuur on väga keeruline, kui ikka kohalik ei ole, siis pole mõtet rooli istuda. Liikluses on väga palju rollereid. Tihti näeb, kuidas terve pere sõidab ühe rolleriga-ema, isa ja kaks või kolm last ka veel istmel. Balile minnes võib iga inimene ennast miljonärina tunda, kuna rahakurss susid mind tagasi. Mulle see pakkumine on väga väike. 10\$ on keskmiselt 7€

ja see teeb Bali rahas 100 000 ruupiat (kohalik Bali raha). Kokku puhkasime Balil 16 päeva. Peale Bali reisi lendasime tagasi Perthi. Läksin tagasi sinna väikelinna, kus olin eelnevalt töötanud. Ülemused olid minu tööga väga rahule jäänud ja kut-

ta, on see hea koht, kus raha säästa. Oktoobris lähen uuesti tagasi vilja-firmasse, kus töötasin eelmisel aastal. See on samuti hea koht, kus enne koju tulekut raha säästa. Plaanin töötada seal niikaua kui võimalik. Minu viisa lõpeb 1. aprillil 2015, plaani kauemaks Austraaliasse jääda ei ole, arvan, et kaks aastat on piisavalt pikk aeg nau-

tida Austraalia elu. Koju minnes on plaan veel külastada Taiwan, aga eks seda näitab

tulevik.

Austraaliasse päriks elama jääda ma ei kipuks, aga kindlasti soovitan kõikidel noortel, kellel on võimalus ja tahe rännata ning avastada maailma, tulla Austraaliasse. Te ei kahetse!

Viimane esimene koolipäev 2014

Natukene enne kella üheksat läksime kogu oma klassiga esimese klassi juurde, võtsime nad kenasti käekõrvale, et värsketel koolijütsidel oleks julgem kultuurimajja marssida. Rongkäik läks ilusti. Esimese klassi lapsed olid terve rongikäigu vaikselt. Oli küll mõningaid komistamisi, kuid õnneks ei kukkunud keegi. Aktus algas hümniga, esimese klassi õpilased istusid kogu rahva ees ning ootasid, mis nüüd järgmisena toimub. Kõik olid omamoodi silmatorkavad: kes istus lohakamalt, kes oli õnnelik, et kooli saab. Samas mõnel pisikesel õpilasel oli hirm ja kartis natuke, aga kui aabitsad ja muud asjad käes, muutusid ka nemad julgemateks ja rõõmsamateks. Kui aktus läbi sai, saatsime nüüd juba ametlikult kooliperre arvatud 1. klassi õpilased oma klassi. Tegime veel mõned pildid mälestuseks sellest tähtsast päevast ja tuligi meil endil oma viimasesse esimese septembri klassijuhatajatundi minna.

Merili Salumaa, 12. klass

Esimese klassi lapsevanemad äratasid ellu koolivormi, ostsid uue vaiba ja on üldse kuidagi väga ärksa olemisega. Karta on, et ka *essandikud* ise on väga põnevad tegelased:)

Kullamaa Keskkoolis hetkel kehtivad spordirekordid

	60 m
C-T	8,3 Viive (Toomsalu) Karnau 1968
C-P	7,8 Mati Raudkivi 1972
B-T	-
B-P	-
A-T	-
A-P	-

	100 m
-	-
-	-
13,9	Viive Karnau 1969
12,0	Allar Jõks 1981
13,3	Lele Pagil 2009
11,6	Allar Jõks 1983

	kaugushüpe
4.44	Anneli Kungla 1984
5.20	Tiit Jõevee 1975
4.55	Vaike Rimmelgas 1963
5.80	Toomas Klementi 1985
4.55	Lele Pagil 2009
5.84	Feliks Kusmann 1977

	kõrgushüpe
C-T	1.45 Mesike Elias 2007
C-P	1.63 Tõnu Lind 1967
B-T	1.45 Kadi Öunas 2009
B-P	1.63 Tõnu Lind 1968
A-T	1.45 Mesike Elias 2009
A-P	1.94 Romet Priimägi 1997

	kuulitõuge
9.49	Silvi Grigorjeva 1963
13.55	Raivo Jõgisalu 1969
10.29	Helju Laurits 1965
13.14	Toomas Jõevee 1997
8.51	Lele Pagil 2009
12.69	Romet Priimägi 1997

	kettaheide
30.29	Silvi Grigorjeva 1963
32.80	Mati Treu 1964
28.48	Helju Laurits 1965
36.40	Toomas Jõevee 1995
27.40	Anne Viirsalu 1978
41.30	Romet Priimägi 1997

	odavise
C-T	-
C-P	-
B-T	30.66 Lele Pagil 2009
B-P	50.00 Toomas jõevee 1996
A-T	35.50 Katrin Jammer 2003
A-P	41.30 Romet Priimägi 1997

	pallivise
57.00	Maret Truusalu 1980
77.00	Tiit Jõevee 1975
-	-
-	-
-	-
-	-

Vennad Kirsipuud ja **Marten Jõevee** (pildil) on rattakrossis meie kooli kõvad tegijad.

Hallooo, kõik 12-15 aastased neiu!
Võtke omale üheks eesmärgiks näiteks
üle lüüa **õpetaja Viive Karnau** jooksurekordid!
Samas, kolleegina hoian põialt Viivele -
ehk püsivad rekordid 50 aastat täis.

Kooli sünnipäeva puhul
tegid klassid 5-7, 10-12 väl-
jasõidu Tallinna. Küllastati
ühiselt **Tutanhamoni** aare-
te näitust Rahvusraamatu-
kogus ning lisaks tiirutasid
väikesed **vanalinnas** ja
suured otsisid ekstreemi
Patarei vanglast.

Hip-hop: style for the coolest :)

← **pidulik stiil** (nü võiks iga päev koolis käia)

NB Kes on moest ja erinevatest stiilidest rohkem huvitatud, võiks külastada Kumu muuseumit Tallinnas. Alates 11. okt on seal avatud näitus "Pidu sinus eneses. Art déco mood Aleksandr Vassiljevi kogust."